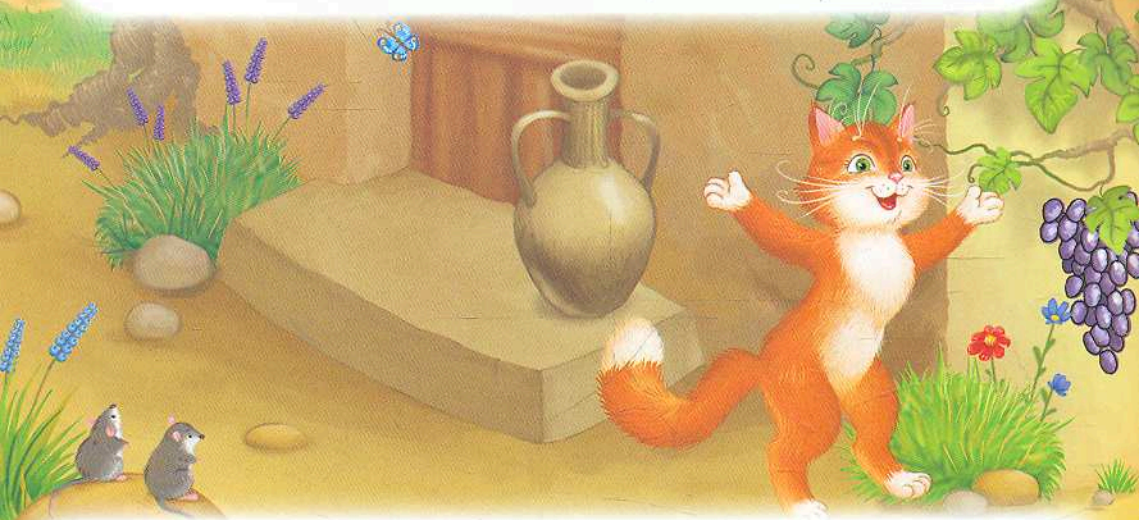

- Розфарбуй виноград так, щоб синіх і фіолетових грон було порівну.

Жив со-бі мі-рош-ник, і бу-ло в ньо-го тро-є си-нів. Ко-ли мі-рош-ник по-мер, то за-ли-шив си-нам спад-щи-ну. Стар-шо-му си-ну ді-став-ся млин, се-ре-ду-що-му — ві-слюк, а мо-лод-ший о-три-мав ко-та.

— Го-спо-да-рю, — няв-кнув кіт. — Я, звіс-но, не млин і не ві-слюк, а-ле й не я-кийсь там зви-чай-ний кіт. По-кла-ді-ся на ме-не. Ку-пі ме-ні па-ру чо-біт та дай мі-шок, і не-за-ба-ром ти за-жи-веш так, як ра-ні-ше і не мрі-яв.

Го-спо-дар ко-та́ ду-же зди-ву-ва́в-ся,
а-ле про-ха-ння ви-ко-нав. А кіт о-дра-зу
на-тя-гну́в на за́д-ні ла́пи чо́бо-ти та й
по-да́в-ся до лі-су. Там він у-пій-ма́в дво́х
зай-ці́в у мі-шо́к і по-пря-му-ва́в про-сто
до ко-ро-лів-сько-го па-ла-цу. Кіт ни́зь-ко
вкло-ни́в-ся ко-ро-лю́ й ска-за́в:

— Ва́ша ве-лич-но-сте, мій го-спо-дар
мар-кі́з де Ка-ра-ба́с на знак по-ша-ни
на-ді-слав вам зай-ця.

— Пе-ре-да́й мар-кі-зу мо-є́ ві-та́ння.